

Mál nr. 32/2016
M og
vátryggingafélagið V v. sjúklingatryggingar L.

Krafa um bætur úr sjúklingatryggingu vegna sjúkdómsgreiningar 25.6.2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 8.2.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-9
2. Bréf V dags. 3.3.2016.

Málsatvik.

M meiddist á hendi þ.25.6.2013 og leitaði til L daginn eftir og var sendur í röntgenmyndatöku og fékk síðan þá greiningu að hann hefði meiðst lítillega á hendi. Tveimur mánuðum síðar fór M í lækni skoðun og var aftur sendur í röntgenmyndatöku og var þá greindur með sprungu eða brot í bátsbeini, en það sást einnig á röntgenmyndum sem teknar voru þ. 26.6.2013. M krefst bóta úr sjúklingatryggingu L og byggir á því að læknir sá sem stóð að skoðun á honum á vegum L hafi með gáleysi sínu orðið þess valdur að M var ranglega greindur og byggir M á því að tilvikið falli undir 2.gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000. Af hálfu M er byggt á því að þó ekki sé sannað að um sök sé að ræða hjá L eigi hann samt rétt á bótum á grundvelli 1. mgr. 1. gr. laga um sjúklingatryggingu sbr. 2. gr. laganna. M vísar einnig til 1.tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu og til vara er vísað til 2.,3. og 4.tl. V hafnar bótaskyldu og segir að eftir að M kom til L hafi honum verið vísað til þriðja aðila í röntgenmyndatöku. Þar hafi starfað röntgenlæknir sem beri ábyrgð á röntgenmyndatökunni og úrlestri röntgenmyndanna. V segir að L haf borist skriflegt svar frá þeim aðila sem annaðist röntgenmyndatökuna og úrlestri röntgenmyndanna og L beri aldrei ábyrgð á úrlestri röntgenmynda. V segir að rangt röntgensvar hafi verið grundvöllur þeirrar greiningar sem M fékk frá L 26.6.2013.

Álit.

Í bréfi dags. 26.6.2013 frá þeim röntgenlækni sem M leitaði til skv. ábendingu L segir ”RTG HÆGRI ÚLNLIÐUR: Brot greinast ekki.” Bréfið er undirritað af lækni sem annaðist um röntgenmyndatökuna og úrlestur hennar. Sá aðili sem annaðist röntgenmyndatöku af M þ.26.6.2013 starfar ekki á ábyrgð L. Starfsmaður L sem skoðaði M hafði ekki við önnur gögn við að styðjast við greiningu á meiðslum M en sjónskoðun við komu M á stofu til L og niðurstöðu röntgenmyndatöku. Starfsmaður L gat miðað við framangreint ekki gert sér grein fyrir að bátsbein í hægri hendi M væri sprungið eða brotið. Ekki hefur verið sýnt fram á í málinu, að rannsókn eða meðferð starfsfólks L miðað við þær aðstæður sem um ræðir, hafi ekki verið hagað eins vel og unnt var í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði sbr. 1.tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu. M á því ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L hjá V.

Reykjavík. 12.4.2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.